

การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ

สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

THE ADMINISTRATION IN SPECIAL SCHOOLS FOR STUDENTS WITH DISABILITIES
UNDER SPECIAL EDUCATION BUREAU

Received: October 16, 2025	Revised: June 22, 2026	Accepted: June 26, 2026
----------------------------	------------------------	-------------------------

พัทธ์ธีรา แสงมณี¹ และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ²

Patteera Sangmanee¹ and Rungchatchadaporn Vehachart²

¹นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

²รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

^{1,2}Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla 90100, Thailand

¹Corresponding author, E-mail: 6719970036@tsu.ac.th, rungchatchadaporn@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน 3) ประมวลข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 331 คน ซึ่งได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีจับสลาก เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น 0.986 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารงบประมาณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามลำดับ 2) เปรียบเทียบผลการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผลการประมวลข้อเสนอแนะของครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ได้แก่ มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางวิชาการที่ชัดเจน การเพิ่มบุคลากรเฉพาะทางและค่าตอบแทน รวมถึงการจัดสรรงบประมาณและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการศึกษา, โรงเรียนเฉพาะความพิการ, การศึกษาพิเศษ

ABSTRACT

This study aimed to: (1) examine educational management in special schools under the Bureau of Special Education Administration; (2) compare educational management in special schools under the Bureau of Special Education Administration as classified by gender, age, educational attainment, and work experience; and (3) synthesize recommendations for educational management in special schools under the Bureau of Special Education Administration. The sample consisted of 331 teachers working in special schools under the Bureau of Special Education Administration. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table, and the participants were selected through simple random sampling by the lottery method. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.986. The statistical analyses employed included percentage, mean, standard deviation, independent samples *t*-test, and one-way analysis of variance (ANOVA).

The research findings revealed that: (1) overall, the educational administration in special schools under the Bureau of Special Education Administration was rated at a high level. The highest mean score was for budget administration, followed by academic administration, personnel administration, and general administration, respectively. (2) When comparing the educational administration classified by gender, age, educational background, and work experience, no significant differences were found both overall and by aspect. (3) The synthesized suggestions from teachers emphasized the need to develop a clearer academic curriculum and guidelines, to increase specialized personnel and compensation, and to allocate budgets and improve the school environment to enhance the quality of education that meets the special needs of students.

Keywords: Educational Management, Special Schools, Special Education

ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และโดยเฉพาะด้านการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และความเจริญก้าวหน้าของประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค อีกทั้ง มาตรา 258 (ง.) ได้

วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา รวมถึงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนไทยให้เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและคุณธรรม สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ทั้งนี้การยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านและต่อเนื่อง (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561)

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 และฉบับที่ 2 พ.ศ.2556 โดยผู้พิการได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม รวมทั้งได้รับการดูแลตั้งแต่แรกเกิด แรกพบ หรือแรกวินิจฉัย การจัดการศึกษาจะคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น พร้อมจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน และประสานความร่วมมือกับชุมชนและนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2556) อย่างไรก็ตาม พบว่าบางสถานศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ยังมีข้อจำกัดด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เช่น ขาดงบประมาณ คู่มือหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม (Allam & Martin, 2021) เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการ ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษและสภาพเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน มีสถานศึกษาที่จัดการศึกษาพิเศษเพื่อเด็กพิการและผู้ด้อยโอกาสภายใต้การดูแลของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ทั้งหมด 183 แห่ง จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะความพิการ 53 แห่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษ (เขตการศึกษา/ประจำจังหวัด) 77 แห่ง และโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ 53 แห่ง (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2567)

การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและความสำเร็จของการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 ได้กำหนดแนวทางการบริหารไว้ 4 ด้านหลัก ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความสามารถ และภาวะผู้นำในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติจริง สร้างการมีส่วนร่วมจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน และพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งคุณภาพที่ตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างเท่าเทียม ทั้งนี้ การศึกษาการบริหารจัดการในโรงเรียนเฉพาะความพิการจะช่วยสะท้อนประสิทธิภาพการดำเนินงานของสำนัก

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

บริหารงานการศึกษาพิเศษ และเป็นแนวทางสำคัญในการวางแผนพัฒนาองค์กรให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน
3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 331 คน ซึ่งได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยนำเอาขอบเขตการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2545) มาเป็นกรอบในการศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป

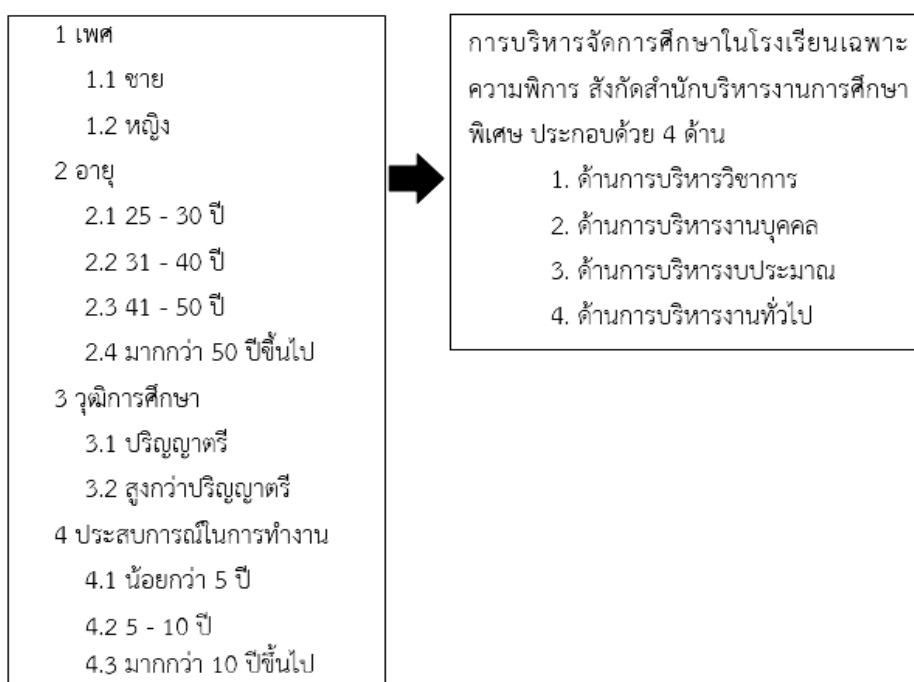
สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

2. ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน
3. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปีการศึกษา 2567 ทั้ง 53 โรงเรียน รวม 2,259 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 331 คน ซึ่งได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) 4 ข้อ จำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีลักษณะแบบสอบถามประกอบด้วย ข้อคำถาม 40 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการบริหารวิชาการ 15 ข้อ ด้านการบริหารงานบุคคล 9 ข้อ ด้านการบริหารงบประมาณ 10 ข้อ ด้านการบริหารงานทั่วไป 6 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ท (Likert, 1993) โดยกำหนดคะแนนในการตอบแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 4 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการโดยศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม จากนั้นกำหนดกรอบแนวคิดมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ โดยการพัฒนามาจากขอบเขตการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2545) รวมถึงพัฒนามาจากแบบสอบถามจากแนวคิดของของ มุฮัมมัดตอยูดีน เจ๊ะแหว (2564) และ จิตรจรรยา ทรวงวิทยา (2561) และนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณาแก้ไขด้านความครอบคลุมเนื้อหา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในการใช้ภาษา จากนั้นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องของภาษาโดยใช้เทคนิค IOC จำนวน 3 ท่าน แล้วนำผลมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยหาดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งเมื่อนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try - Out) กับครูผู้สอนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ Cronbach (1990) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.986 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วมาปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปใช้ เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง (Privacy and confidentiality protection)

ผู้วิจัยได้เสนอโครงการการค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ และได้รับการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทาง

วารสารวิจัยและพัฒนการศึกษาพิเศษ

หลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล เลขที่ COA No.TSU 2023_138 REC.0262 รหัสโครงการวิจัย 100/68 ชื่อโครงการวิจัย การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ วันที่รับรอง 7 พฤษภาคม 2568 วันหมดอายุ 7 พฤษภาคม 2569

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายเวลาและสถานที่ขอรับแบบสอบถามคืน เก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไป จำนวน 331 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 331 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลคำนวณค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นช่วงคะแนน โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปร โดยทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรเพศ และวุฒิการศึกษา โดยทดสอบค่า t-test (Independent t-test) และทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรอายุ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในการทดสอบค่า F-test และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ตอนที่ 4 ประมวลข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้วยตารางแจกแจงความถี่

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 331 คน จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่าเป็นเพศหญิงจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 80.06 เพศชายจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.94 จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่าครูที่มีอายุ ตั้งแต่ 31-40 ปี จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 รองลงมาครูที่มีอายุตั้งแต่ 25-30 ปี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.23 ครูที่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.45 และครูที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.65 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 82.78 ครูที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.22 และจำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53 รองลงมาครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.42 และครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้าน

ข้อที่	การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ	จำนวน (n=331)		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านการบริหารวิชาการ	4.1388	0.7021	มาก
2	ด้านการบริหารงานบุคคล	4.1010	0.7678	มาก
3	ด้านการบริหารงบประมาณ	4.1565	0.7568	มาก
4	ด้านการบริหารงานทั่วไป	4.0504	0.8276	มาก
รวม		4.1215	0.7106	มาก

จากตารางที่ 1 การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารงบประมาณ อยู่ในอันดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้ง 4 ด้านการบริหารงาน พบว่า

ด้านการบริหารวิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อการส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและมีการติดตามประเมินผลการทำงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาข้อการจัดระบบนิเทศและการประเมินผลงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ และข้อการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการบริหารงานบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อผู้บังคับบัญชามีความยุติธรรม ยึดหลักความเที่ยงตรงและถูกต้องมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาข้อการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และข้อมีเกณฑ์การประเมินความดีความชอบ ประสิทธิภาพของงานที่เหมาะสมและยุติธรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการบริหารงบประมาณ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อมีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและการดำเนินงานต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาข้อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสำรวจ วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ดิน อาคาร และสิ่งก่อสร้าง และข้อส่งเสริมการระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา เช่น กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กองสวัสดิการเพื่อการศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการบริหารงานทั่วไป ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อมีการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาข้อมีการส่งเสริมงานกิจการนักเรียน สนับสนุนและประสานงานการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา ส่วนข้อมีการออกแบบระบบงานธุรการเพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานโดยนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานให้เหมาะสมและจัดบุคลากรรับผิดชอบได้ตามที่กำหนดอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลการจัดการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของรายด้านแต่ละเพศ พบว่า ในเพศชาย ด้านการบริหารงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการบริหารวิชาการ และด้านการบริหารงานทั่วไปมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในเพศหญิง ด้านการบริหารงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการบริหารวิชาการและด้านการบริหารงานทั่วไปมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษาพิเศษ

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่า ครูในแต่ละช่วงอายุมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ครูที่มีช่วงอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาครูที่มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ส่วนครูที่มีช่วงอายุ 25-30 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีช่วงอายุต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าวุฒิปริญญาตรี และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของรายด้านแต่ละวุฒิการศึกษา พบว่า วุฒิปริญญาตรี ด้านการบริหารงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการบริหารวิชาการ ส่วนด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด วุฒิสองสูงกว่าปริญญาตรี ด้านการบริหารวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการบริหารงบประมาณ ส่วนด้านการบริหารงานทั่วไป มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ ได้ระบุข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารวิชาการ พบว่า ควรพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเฉพาะความพิการให้สอดคล้องกับสภาพของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเป็นมาตรฐานเดียวกัน (71 คน) ควรมีแนวทางการปฏิบัติงานในด้านการบริหารวิชาการที่ชัดเจน (37 คน) และมีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน (36 คน) รวมทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (25 คน) พัฒนาระบบสารสนเทศและสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา (20 คน) ตลอดจนส่งเสริมทักษะชีวิตเชิงปฏิบัติ กิจกรรมทางวิชาการ และการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง (9 คน) ผู้แสดงความคิดเห็น 198 คน

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

2. ด้านการบริหารงานบุคคล พบว่า ควรเพิ่มอัตรากำลังของบุคลากรวิชาชีพเฉพาะ เช่น พยาบาล จิตวิทยาคลินิก กิจกรรมบำบัด และกายภาพบำบัด (64 คน) ควรเพิ่มค่าตอบแทนให้ครูและบุคลากรเพื่อเป็นขวัญ กำลังใจและลดการเปลี่ยนสายงาน (56 คน) และควรมีการปรับพื้นฐานให้ข้าราชการครูบรรจุใหม่เข้าใจบริบท ของโรงเรียนเฉพาะความพิการ (36 คน) รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (33 คน) และจัดสรรครูให้เพียงพอตามจำนวน นักเรียน (4 คน) ผู้แสดงความคิดเห็น 193 คน

3. ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า ควรจัดสรรบุคลากรที่ตรงกับสายงานด้านงบประมาณเพิ่มเติม (87 คน) ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพัสดุและการเงิน (43 คน) และควรเพิ่มงบประมาณด้านโภชนาการสำหรับ นักเรียน (29 คน) รวมทั้งสนับสนุนอุปกรณ์ช่วยเหลือพิเศษเพิ่มเติม (21 คน) และจัดสรรงบประมาณเพื่อการผลิต สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น (12 คน) ผู้แสดงความคิดเห็น 192 คน

4. ด้านการบริหารงานทั่วไป พบว่า ควรเพิ่มนโยบายการดูแลและปรับปรุงหอนอนรวมถึงห้องน้ำใน สถานศึกษาที่มีนักเรียนพักประจำ (67 คน) ควรพัฒนารูปแบบอาคารและห้องน้ำให้สอดคล้องกับนโยบายด้าน ความปลอดภัย (42 คน) และจัดให้อุปกรณ์ฉุกเฉินทางการแพทย์ เช่น เครื่อง AED ในทุกสถานศึกษา (39 คน) รวมทั้งเพิ่มการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเผยแพร่ข้อมูล แก่บุคคลภายนอกและหน่วยงานราชการ (33 คน) พร้อมเพิ่มมาตรการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา (9 คน) ผู้แสดงความคิดเห็น 190 คน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ ในภาพรวมทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปน้อย ที่สุด ได้แก่ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการ บริหารงานทั่วไป ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาใน โรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการประมวลข้อเสนอแนะซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามของครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการ พบว่า ด้านการบริหารวิชาการ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนเฉพาะความพิการ ให้สอดคล้องกับสภาพ ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ด้านการบริหารงานบุคคล ควรเพิ่ม อัตรากำลังของบุคลากรวิชาชีพเฉพาะ เช่น การพยาบาล จิตวิทยาคลินิก ด้านการบริหารงบประมาณ ควรจัดสรร

วารสารวิจัยและพัฒนการศึกษาพิเศษ

บุคลากรที่ตรงกับสายงาน และด้านการบริหารงานทั่วไป ควรเพิ่มนโยบายการดูแลปรับปรุงหอนอนและห้องน้ำให้กับสถานศึกษาที่มีนักเรียนพักประจำ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุดได้ดังนี้ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามลำดับ ทั้งนี้ ด้านการบริหารงานงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินอย่างเป็นระบบ โปร่งใส และตรวจสอบได้ เนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษได้รับการจัดสรรงบประมาณมากกว่าสถานศึกษาปกติทั่วไป เช่น งบสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์ฟื้นฟูและสื่อช่วยการเรียนรู้ เป็นต้น สอดคล้องกับบทความวิจัยของ สมฤดี พลละวาทิโหมทัย (2565) ศึกษาการบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การบริหารงบประมาณที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพจำเป็นต่อการบรรลุผลการจัดการศึกษาพิเศษในระดับโรงเรียน และสอดคล้องกับบทความวิจัยของ วีรพงษ์ สำมา และคณะ (2566) ศึกษาแนวทางการบริหารงานงบประมาณของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ กลุ่ม 1 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า โรงเรียนสามารถปฏิบัติตามแนวทางในหลายด้านได้ในระดับสูง เช่น การวางแผนงบประมาณ ด้านการคำนวณต้นทุนผลผลิต ด้านการบริหารทางการเงินและการควบคุมงบประมาณ การรายงานทางการเงินและผลการดำเนินงาน การตรวจสอบภายใน เป็นต้น ซึ่งแสดงว่าการตรวจสอบ รายงาน และการประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของระบบที่ช่วยให้งบประมาณถูกใช้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาภรณ์ บุญศรีทุม และคณะ (2564) ศึกษาการบริหารงานแผนและงบประมาณของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดแพร่ ยังสนับสนุนได้อีกว่า งานงบประมาณ งานการเงิน งานบัญชี และงานพัสดุ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ประกอบงบประมาณเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินกิจกรรมและการบริการสำหรับเด็กพิการ ด้านการบริหารงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยรองลงมา โดดเด่นในเรื่องการส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สอดคล้องกับบทความวิจัยของ น้ำเพชร เทชะบำรุง (2564) ศึกษาแนวทางการวิจัยและพัฒนาสู่นวัตกรรมทางการศึกษาพิเศษ พบว่า การออกแบบ ผลิตสื่อ นวัตกรรมมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะต้องผลิตให้มีความเชื่อมโยงกับความต้องการของผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งถือเป็นการดำเนินงานส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ และสอดคล้องกับ วรเดช มีแสง รุทรกุล (2564) ศึกษาการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมผ่านชาดก สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า การมีสื่อหรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเฉพาะทาง ทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และครูสามารถนำไปใช้ในชั้นเรียนได้

จริง ตัวอย่างการผลิตสื่อเชิงวิชาการ มีผลโดยตรงต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ลีลาวดี เสมสมบูรณ์ (2565) ศึกษาผลการใช้วิธีเพ็คส์ (PECS) ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี พบว่า การพัฒนาสื่อช่วยให้เด็กออทิสติกพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ชัดเจน และการผลิตสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นองค์ประกอบหลักของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ขณะที่ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาที่มีความยุติธรรม ยึดหลักความเที่ยงตรงและถูกต้อง ซึ่งสะท้อนผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในองค์ได้เป็นอย่างดีและเห็นได้ชัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Regalado (2022) ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในบริบทการศึกษาพิเศษ ในฐานะผู้นำด้านความยุติธรรมทางสังคม พบว่า องค์ประกอบสำคัญของผู้บริหารเพื่อความยุติธรรมทางสังคม คือการตัดสินใจที่เที่ยงตรง ยุติธรรมต่อครูและนักเรียน ส่งผลโดยตรงต่อความร่วมมือของครู การยอมรับนโยบาย และบรรยากาศการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุมาต พงษ์เส็ง (2566) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำ คุณธรรมผู้บริหาร และการตัดสินใจอย่างยุติธรรม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคล ซึ่งชี้ให้เห็นว่าความเที่ยงตรงและยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาเป็นตัวแปรหลักที่ส่งผลต่อการจัดการบุคลากรในสถานศึกษา ส่วนด้านการบริหารงานทั่วไปแม้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก ในเรื่องการออกแบบระบบงานธุรการเพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานโดยนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานให้เหมาะสมและจัดบุคลากรรับผิดชอบได้ตามที่กำหนดอย่างเหมาะสม เนื่องจากโรงเรียนเฉพาะความพิการค่อนข้างมีข้อจำกัดในการจัดระบบการทำงานธุรการและต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ซึ่งการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานดังกล่าวอาจยังไม่สามารถนำมาปรับใช้ได้ทั้งหมด ยังคงต้องอาศัยความเชี่ยวชาญของบุคลากรเฉพาะทางในการดำเนินการบางส่วน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชำนาญ ทวีทอง และเชาวนี แก้วมโน (2566) ศึกษาการบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7 พบว่า งานธุรการของสถานศึกษา ควรสรรหาและแต่งตั้งบุคลากรงานธุรการที่มีความรู้ความสามารถตรงตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ และจัดทำขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปกรณ์กิตติ ม่วงประสิทธิ์ และคณะ (2561) ศึกษากระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้โครงสร้างชี้ท กล่าวถึงกระบวนการบริหารโรงเรียนในเรื่องของการดำเนินงานธุรการมีบทบาทสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานที่ทำให้การศึกษาแบบเรียนรวมดำเนินการได้ รวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ธุรการ หากไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามลักษณะของงานธุรการ อาจส่งผลต่อปัญหาการจัดบริการ การสื่อสาร การลงทะเบียนผู้เรียน ซึ่งกระทบต่อการจัดการโดยรวมของสถานศึกษาทั้งสิ้น

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ พบว่า ครูทุกกลุ่มมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการบริหารจัดการของสถานศึกษาดำเนินไปภายใต้มาตรฐานและนโยบายเดียวกัน ส่งเสริมความเท่าเทียมและการมีส่วนร่วมของครูทุกกลุ่ม ด้านตัว

แปรเพศสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวริศา ศิริตัน (2561) ศึกษาการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมลพรรณ สว่างสิงขร และวรรณรี ปานศิริ (2566) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโสตศึกษา กลุ่มที่ 1-8 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบประชากรศาสตร์ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรเพศไม่ได้เป็นปัจจัยกำหนดหลักที่เปลี่ยนการประเมินในบางมิติ นั่นคือปัจจัยเชิงโครงสร้างหรือทรัพยากรมีบทบาทมากกว่าเพศ ด้านตัวแปรอายุสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gunyel & Bilgivar (2023) ที่ศึกษาทัศนคติของครูต่อการวิจัยทางการศึกษา พบว่า ครูในช่วงอายุต่าง ๆ ไม่มีความแตกต่างทางทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อายุไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นทางวิชาชีพโดยตรง ในทำนองเดียวกัน Ganji et al. (2022) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการชั้นเรียนของครู พบว่า อายุไม่ส่งผลต่อรูปแบบการจัดการชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนว่าความแตกต่างด้านอายุไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในแนวทางการบริหารหรือการจัดการภายในสถานศึกษา ด้านตัวแปรวุฒิการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ฮวดศรี (2566) ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูทุกวุฒิการศึกษามีความคิดเห็นและความต้องการในด้านทั่วไปไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย Carly & Elizabeth (2024) ศึกษาบทบาทผู้บริหารในการพัฒนาครูการศึกษาพิเศษและผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกันในสถานศึกษาทั่วไป พบว่า สมรรถนะและความต้องการของครูในวุฒิที่ต่างกันมีความคล้ายคลึงกันในหลายประเด็น แต่ในภาพรวมเรื่องการบริหารงานของผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และด้านตัวแปรประสบการณ์สอดคล้องกับการศึกษาของ เนื่อทิพย์ จันทรปุຍ และภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2564) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์การทำงานมิได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ด้านการบริหารจัดการ เช่นเดียวกับ Torff & Sessions (2008) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของครูต่อการพัฒนาวิชาชีพ พบว่า จำนวนปีประสบการณ์ของครูไม่ส่งผลต่อทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนว่าประสบการณ์เพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นตัวแปรที่กำหนดความคิดเห็นทางวิชาชีพโดยตรง

3. จากการประมวลผลข้อเสนอแนะสะท้อนได้ว่า ครูในโรงเรียนเฉพาะความพิการมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของผู้เรียน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรการจัดบุคลากรสหวิชาชีพ การจัดสรรบุคลากรด้านงบประมาณเฉพาะทาง และการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยของนักเรียนพักประจำ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารการศึกษาตามแนวคิด POSDCORB ของ Gulick & Urwick (1937) ที่เน้นความครอบคลุมทั้งด้านการวางแผน บุคลากร งบประมาณ และการอำนวยความสะดวก เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและตอบสนองต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสามารถสร้างแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการ โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานวิชาการ แสดงถึงศักยภาพและความเข้มแข็งของระบบการบริหารที่มีอยู่แล้ว ควรรักษามาตรฐานและต่อยอดสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมถึงด้านการบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ควรนำไปใช้วางแผนปรับปรุง เช่น การสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากร การเพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการตัดสินใจ และการพัฒนาสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อคุณภาพชีวิตของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนเฉพาะความพิการ

2. สถานศึกษาสามารถกำหนดแนวนโยบายหรือมาตรการพัฒนาบุคลากรในลักษณะเดียวกันได้ทั่วทั้งระบบ ไม่จำเป็นต้องแบ่งแยกกลุ่มตามลักษณะเฉพาะบุคคล แต่ควรมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงระบบ เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศแบบมีส่วนร่วม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงาน

3. สถานศึกษาแต่ละแห่งควรใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลสะท้อนกลับ (feedback) เพื่อประเมินตนเอง และวางแผนการพัฒนาการบริหารภายในให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เช่น โรงเรียนประจำควรมุ่งพัฒนาด้านสวัสดิการและความปลอดภัย ส่วนโรงเรียนแบบไป-กลับควรมุ่งเน้นด้านการจัดแหล่งเรียนรู้และการแนะแนวอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทุกประเภทของสถานศึกษาในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถสะท้อนภาพรวมของการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในระดับประเทศได้อย่างแท้จริง

2. ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนเฉพาะความพิการเพิ่มเติมต่อว่า ปัจจัยอื่นใดเป็นตัวกำหนดความแตกต่าง เช่น ภาวะผู้นำของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร การมีส่วนร่วมของครู หรือแรงจูงใจในการทำงาน

3. ควรดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อทำความเข้าใจบริบทและความท้าทายของการบริหารในโรงเรียนเฉพาะความพิการ การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหาร ครู และบุคลากร จะช่วยให้เข้าใจปัจจัยความสำเร็จและอุปสรรคในการบริหารได้ละเอียดขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ.

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

- กาญจนา ฮวดศรี. (2566). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูศูนย์การศึกษาพิเศษสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ [วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- จิตรจรรยา ทรงวิทยา. (2561). ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา. *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 3(1), 41–57.
- ชำนาญ ทวีทอง, และ เขาวนิ แก้วมโน. (2566). การบริหารงานทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กลุ่ม 7. *วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(8), 320–323.
- เนื่อทิพย์ จันท์บุญ, และ ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ. (2564). ความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเมืองปรางค์กู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 6(1), 27–41.
- น้ำเพชร เทชะบำรุง. (2564). แนวทางการวิจัยและพัฒนาสู่นวัตกรรมทางการศึกษาพิเศษ. *Journal of Roi Kaensarn Academic*, 7(3), 334–344.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10, ฉบับปรับปรุงใหม่). สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณกิตต์ ม่วงประสิทธิ์, วิไลพร ปัจฉิมเพ็ชร, และ ณัฐชา บุญมีลาภ. (2561). กระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้โครงสร้างซีท. *วารสารบัณฑิตวิจัย (Journal of Graduate Research)*, 9(1), 93–113.
- ปวีศา ศิริตัน. (2561). การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยพะเยา].
- ปรียาภรณ์ บุญศรีทุม, สุธิมาส คำมุง, ปิยะชาติ ประทุมพร, สุนีย์ ยังสว่าง, และ จรัสศรี รูปขำดี. (2564). การศึกษาการบริหารงานแผนและงบประมาณของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดแพร่ [รายงานการวิจัย]. สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556. (2556). *ราชกิจจานุเบกษา*, 130(42 ก), 17 พฤษภาคม 2556.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. สำนักพิมพ์คณะกรรมการกฤษฎีกา.

วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ

- พิมลพรรณ สว่างสิงขร, และ วรณรี ปานศิริ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโสตศึกษากลุ่มที่ 1-8 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 217-229.
- ภานุมาต พงษ์เส็ง. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยพะเยา].
- มูฮำมัดตอญูดีน เจ๊ะแว. (2564). ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปัตตานี [การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา].
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. ราชกิจจานุเบกษา, 134(40 ก), 6 เมษายน 2560.
- ลีลาวดี เสมสมบูรณ์. (2565). ผลการใช้วีซีพี (PECS) ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 12 จังหวัดชลบุรี [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น].
- วรเดช มีแสงอรุทกุล. (2564). การพัฒนาสื่อมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมผ่านชาดกสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. *Journal of Modern Learning Development*, 6(2), 158-168.
- วีรพงษ์ สำมา, ประเมศร์ กลิ่นหอม, และ มิตภาณี พุ่มกล่อม. (2566). แนวทางการบริหารงานงบประมาณของโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ กลุ่ม 1 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. *Journal of Institute of Trainer Monk Development*, 6(1), 157-171.
- สมฤดี พลละวุฒิไธทย. (2565). การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580*. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2567). *รายงานสถานศึกษาพิเศษประจำปี*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- Allam, J., & Martin, J. (2021). Special education classroom environments: Challenges and best practices. *Journal of Inclusive Education*, 15(3), 45-62.

- Carly, B., & Elizabeth, E. (2024). Perspectives of special education teachers and paraprofessionals on working together in general education settings. *International Journal of Inclusive Education*, 28(14), 3341–3356.
- Ganji, M., Alavi, S., & Khosravi, F. (2022). The effects of age, gender, and teaching experience on classroom management behaviors. *Journal of Educational Management and Development*, 8(3), 112–120.
- Gunyel, H., & Bilgivar, O. (2023). Teachers' attitudes toward educational research in terms of various variables. *International Journal of Educational Research Review*, 8(4), 251–260.
- Gulick, L., & Urwick, L. (Eds.). (1937). *Papers on the science of administration*. Institute of Public Administration, Columbia University.
- Likert, R. (1993). A technique for the measurement of attitudes. In M. Cook & L. M. D. (Eds.), *The measurement of attitudes* (pp. 1–55). Garland Publishing.
- Torff, B., & Sessions, D. (2008). Factors associated with teachers' attitudes about professional development. *Teacher Education Quarterly*, 35(2), 123–133.